

og det ophidsede utrolig mange journalister til at stille spørgsmål.

Man kan jo ikke på et tidspunkt, hvor der ikke engang er gennemført en forundersøgelse af, hvad der faktisk er foregået, og hvor regeringen ikke har svaret på de spørgsmål, vi har til det, drage nogen videre konklusioner om, hvad der skal ske. Men alt er selvfølgelig tænkeligt, hvis der har været tale om, at Folketinget ikke har fået de rigtige oplysninger, at man har fået vildledende oplysninger; hvis der har været tale om, at man fra forsvarrets side, som det er påstået i filmen, har destrueret bevismateriale om, hvad der faktisk er foregået.

Vi har et meget, meget stort behov for, og regeringen har en centnertungt ansvar for nu i den redegørelse, der er bebudet, at få dokumenteret svar på alle de dokumenter og alle de udtalelser, fra både amerikanere, danske jægersoldater og danske militære chefer, som var, om man så må sige, det bærende bevismateriale i filmen.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Se, nu blev jeg faktisk helt glad, for nu hører jeg altså en hr. Mogens Lykketoft, der faktisk ikke er så skråsikker, som hr. Mogens Lykketoft var i medierne, hvor han sagde, at det her jo så lyste klart ud, at det nærmest var en dokumentar, hvor man virkelig kunne se, at der nu skulle rulle ministerhoveder, og at der nu virkelig var en stor sag i gang.

Det, hr. Mogens Lykketoft siger nu, er, at vi i hvert fald i rimeligt fald skal have undersøgt tingene, at det måske er sådan, at det kun har været en fuldstændig entydig fremstilling af en sag, som er meget mere nuanceret og har mange andre indgangsvinkler. Og derfor synes jeg, det er så synd, hvis hr. Mogens Lykketoft er blevet misforstået af medierne, at hr. Mogens Lykketoft nu skal have mulighed for at kunne sige, at det jo kunne være, at det hele ikke var sandt.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg er glad for hr. Jens Hald Madsens omsorg for, at jeg kan få lov til at få alle nuancer med. Men jeg vil godt sige: Den forestilling, jeg overværede i går, rejser så mange, også meget veldokumenterede, problemstillinger, som regeringen nu må give ordentlige, entydige svar på. Og jeg håber sandelig ikke, at der sidder et flertal i denne sal, som vil fritage regeringen for forpligtelsen til at svare hele sandheden og intet andet

end sandheden om, hvad der er foregået i den her sag.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Ordføreren kan godt spare sig den mistænkeliggørelse af regeringen, eftersom både statsministeren og forsvarsministeren for længst har tilkendegivet, at man hellere end gerne vil give en redegørelse.

Så lad os ikke spille mere tid på det. Jeg synes ærlig talt, vi skal prøve at vende tilbage til det, den her forespørgselsdebat egentlig handler om: Det er nemlig status for, hvordan det ser ud med terroren, hvordan Danmarks og verdens sikkerhedssituation ser ud.

Kl. 14.30

Her vil jeg godt prøve at spørge til det, der måske binder Socialdemokratiet sammen med regeringspartierne og Dansk Folkeparti i dansk udenrigspolitik, og det er jo i virkeligheden opfattelsen af, at vores aktiviteter i Afghanistan bærer i den rigtige retning på trods af alle problemerne – eller hvad? – altså at Socialdemokratiet fortsat er enige med Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti om, at indsatsen imod terror fremmes ved vores aktiviteter i Afghanistan. Dermed er Socialdemokratiet lodret uenige med Enhedslisten, som jo i virkeligheden overhovedet intet svar har på den omsiggribende terror. Jeg går ud, at det fortsat er Socialdemokratiets standpunkt, også efter denne debat.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Igen skal man jo netop kun spørge om det, man kender svaret på, og svaret er klart: Ja, vi er enige i, at Afghanistanaktionen var velbegrundet, folkeretligt havde et klart FN-mandat og var et nødvendigt svar på angrebet den 11. september. Vi er stadig væk enige i, at det er vigtigt at prøve at rekonstruere Afghanistan.

Jeg beklager utrolig meget – det sagde jeg også i min indledning – at verdens fokus på faktisk at få løst Afghanistans problemer både militært og civilt blev afsporet allerede i foråret 2003 ved en invasion i Irak, der intet havde med sagen international terrorisme at gøre.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu har vi jo en Irakdebat foran os, så lad os vente med den.